

Apás születés

*Apává tettél. Hiába lassított
harminc rissz-rossz éven át, hogy nem élsz.
A születésemnél apám nem volt ott,
és most annyira furcsa az egész,*

*hogy ott állhattam a szülőszobában,
a körülmények meg ne fojtsanak
félálomban, hajnal felé vigyáztam.
De csak nem jött el az a pillanat,*

*hogy megszüless – három éjszakán át se.
Azt hittem, tán megtorpant a világ.
Aztán, hogy mi hárman vagyunk a hóse.
Az öröm mindig titkos és privát.*

*De negyednapra mégis megszületté,
én vághattam el a köldökzsinórt,
bár szégyelltem, hogy nem élhetsz örökké,
a halandóság ott még messzi volt.*

*Lemosdattak és az anyádhoz vittek,
én sírtam akkor, és ő nevetett.
Rám szegeződött egy vidám tekintet,
nem terveztem az apa-szerepet,*

*csak úgy csináltam ösztönös-hibásan.
Sajnos néha túlérzékeny vagyok,
vagy túl puha, és épp a rossz irányban.
Zuhognak rám a mocskos hónapok.*

Szürke tavasz

*Alhírrel jöttél, nem levéllel,
ha rémálom keres meg éjjel,
a titkaiddal ő vezérel,
anyád helyett egy menekült,*

*kinó rajtad, mint taplógomba,
a nedveid magába dobja,
így egyre tágul lelked odva,
már elférsz ott bent és leülsz.*

*Öregen fiúba szerettél?
Rossz emberek kedvence lettél?
Múltadtól elidegenedtél?
Miért nem gyújtóttél vagyont?*

*Magadat mindig elzavartad,
bár nem vagy egy őszinte alkat,
a vallomás dühöngve zargat.
Mi nem engedi, hogy kimondd?*

*Tévútra futott nemzedéked,
és nincsen másik emberélet,
megbüntetni a sok pribéket,
kiknek jobb híján szót fogadsz.*

*Be vagy az életedbe zárva,
pedig a kulcs ott van a zárba,
te itt maradsz, bár hezitálva.
Ott kint szürke, esős tavasz.*